

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és esütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 ft 25 kr., fél évre 2 ft 50 kr., egész évre 5 ft.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 206. sz., Sonnenfeld Sándor úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Szentes és a pusztaszeri ünnep.

Alig egy hét választ el bennünket attól, hogy az ország figyelme vármegyénk felé forduljon, melynek térein, Pusztaszeren, a millenáris ünnepségeknek ha imponzans voltában nem is legkiemelkedőbbje, de mindenesetre egyik leghazafiasabbja fog lefolyni: az idők viharával dacolni hivatott emlékmű alapköavatásának nagy ünnepe — egy emlékmű, melyet a dicső ősök iránt kegyelettel és hálával eltelve állít a jelenkor a késő ivadékoknak, hogy megjelölje nekik szentségül a helyet, hol ezer év előtt fejedelmi Árpád a vezértársaival és a honfoglaló hősökkel törvényes formában is megalkotta az édes magyar hazát, miután előbb fegyverrel meghódította volt.

Lassan, nehézkesen történt eddig a nagy nemzeti ünnepnek való nekikészülés. Több mint egy éve a magyar kormány kezébe volt az ünneprendezés letéve, melyet országos arányban terveztek. Király és nemzet — kellett volna, hogy ezer év után ismét együtt legyen, együtt örvendezzen a délibábos rónán, mely az ősök szent esküvését az ország első alkotmányos törvényére és arra hallotta, hogy magvaszakadig Árpád házából

leszen e nemzet királya. De aztán össze-roppant a nagy terv, melyet — a kormány felhívására — vármegyénk főispánja már részleteiben is kidolgozott volt. A központosító ház, mely ideges szenvedéllyel halmozott minden millenáris ünnepet az ország szívébe, a fő- és székvárosba, megsorsvasztotta aszura a mi pusztaszeri nemzeti ünnepünk tervezett méreteit és sokáig bizonytalanságban voltunk még az iránt is: mi lesz hát voltaképpen az ottani Árpád-emlékkel? Ünnepien avatják-e fel vagy nem és ki lesz az ünnep gazdája, a vendéglátó?

V a d n a y Andor dr. főispáné az érdem, hogy im most az ünneprendezés lassú haladását egyszerre pezsgő, eleven élet váltotta fel s hogy az egyszerre megindult lázas munka bizonyosságot nyújt a felől, hogy a magunk emberségéből is méltó ünnepet fogunk szentelhetni a f. hó 27-én, Pusztaszeren, fejedelmi Árpád és hős vezértársai 1000 év előtti történet honalapítása emlékezetének.

Az ő kitaró fáradozásának, eredménytelen munkásságának, körültekintő figyelmének köszönhetjük majdan, hogy — ha talán külső diszben nem is, — de méretében épp olyan imponzans lesz a f. hó 27-ki pusztaszeri ünnep, akárha országos közkiöltségen a kormány rendezné. Arra számítanak,

még pedig teljes joggal, hogy az alkalomra 15—20 ezer magyar zarándokol el Pusztaszer téereire, kegyelettel adózni a dicső ősök emlékezetének és a mi e tekintélyes tömeg külső pompájából hiányozni fog azzal, hogy nélkülöznünk kell a legfőbb orsz. méltóságok tömegesebb jelenlétét, azért bőven kárpót bennünket a lelkesedésnek az a szent tüze, mely csak magyar szívekben lobog fel egetverő hatalmas lánggal, mikor lábunk az ősök dicsőségével, bölcsességével megszentelt pusztaszeri hantokra lép.

Csongrádvármegye, Szeged és Hm.-Vásárhely városok közönségének hazafias lelkesedése! — Ez az, a hová V a d n a y főispán apellált, mikor látta, hogy a pusztaszeri ünnep rendezésének ügye elárvult — és nem hiába!

E három törvényhatóságnak törzökös magyar népe megértette, hogy becsületkérdés a magyarságra e pusztaszeri ünnep fényes sikere vagy csúfos kudarca: és ami erejüktől tellett, siettek megadni az ünneprendezéshez a szükséges anyagi erőt, jól tudván, hogy a szellemi és erkölcsi erő meg hatalmasan duzzad az törvényhatóságok közönsége minden egyes tagjának kebelében.

Es folyik immár a munka lázasan, de rendszeresen az ünnep fényes sike-

TÁRCA.

Vér a mezőn.

Írta: Cserzy Mihály,

Valamelyik napon, alkonyat felé, mikor már a napból nem látszik semmi, csak az alkonyipír fénylik muló részketéssel alant a földpereménél, és az estnek egyre sűrűsödő szürke fátyola kezd alászallani, — valaki elkiáltja magát:

— Hat óra embörök!

A hang durva, öblös és amint végig zúg a földkupacok között, egyszerre megáll a munka. Az eres, napsütötte munkaskarok lehanyatlanak, s mintha vezényszóra történne, arra fordítják tekintetüket, amerről a hang jött. Ott egy ember áll; öles marcona alakjával olyan, mint egy viharvert kőszobor, melyre az esthajnal fénye halványodó tájrózsákat szór. Méltóságjeltek nyugalommal támaszkodik az ásoja nyelére, s úgy nézi a nyüzsgő embersokaságot parancsoló tekintetével.

Ez a gödörgazda.

Igazi betyár-típus; zord kifejezésű arccal, élénk, villogó szemekkel és sötét, durva lélekkel, melyben az urak iránti harag langja lobog

elolthatatlan tüzzel. — Más érzés nincs is a lelkében. A többi csak képmutatás. A börtönök nyirkos celláiban rátapadt szenny urálja az egész embert, a hová a betyár-világban elkövetett bűneiért került, s ami hosszú esztendőkön át sem tudta megtörni: sem testben, sem lélekben a hercules természetű parasztot.

Ismerik jól az emberei: a hire, mint az árnyéka jött vele, de azért respektálják és engedelmesskednek neki, mert úgy tartják, hogy ő a szöszölőjük. Tud az ember nyelven beszélni; amit mond: az arany igazság számba megy s egy intésre vésztojóslón emelkednek föl érte az ásót szorongató izmos karok. — Dolgozni is azért jön, mert tudatában van a törvény szigorának, s mert letűnt a régi idők szabad világa, valamiképp csak számot kell adni a megélhetésről.

Az est így szellője föltámad s a sarju nehéz illatával együtt, magával hozza valamelyik faluból az esti harangszót. A méla haranggal összevegyül az ásovások pengése, amint leverik róla az emberek a rátapadt friss földet. Egnémelyike a hitattal emeli meg a porlepte kalapot s megy a többi után bandukolva, fáradt, nehéz léptekkel a kátrányos barak felé. A hosszú rozoga faalkotmány

keskeny hasadéka in gyertyafény világít ki, és erőlen fényssávot vet a gyeper földre a leszált est sötétjében.

Odabent zsongás támad, mint a kasha szorított méhrajok között, ami hirtelen élénkület kezd s azután lassú mülással csendesedik. Az emberek elfogyasztották a rozkenyér és szalonnából álló vacsorájukat és egyenkint lepihentek az összepréselt zsúpszalma fölött. Itt, ott még világosság támad, amint kinyílik valamelyik ajtó, s kijön azon egy munkás, a kantin felé tartva, hol egy pápaszem öreg bérlo mérgeleti nagy vigyázattal a komisz gabonapalinkát.

A barak csendjébe, ahol az öreg Hódi bandája kuporog, vastag hang mordul bele:

— Alszotok?

Kettő, három felel egyszerre:

— Majd odébbat egy kicsit.

— Mondok, tan mán leragadt a szömetök, — mormogja magában az öreg.

Benn sötét van, nem lehet látni; a hangról ismerik meg egymást.

Kis idő múlva ujra megszólal az öreg:

— Illés! . . .

— Hallom.

— Egy kis fa kéne.

rének biztosítása érdekében. A három törvényhatóság egységes nagy rendező bizottságot alakított az ünnepség műsorának nem csupán kidolgozására, de végrehajtására is, ezenfelül pedig külön-külön helyi bizottságok is működnek, melyek feladatul tűzték maguk elé: gondoskodni arról, hogy a nép impozáns számban jelenjék meg Pusztaszerezen, megadni az ünnepnek külső méreteiben az impozáns keretet, de egyúttal elrendezkedésében az ezer év előtti ősi formát is.

Szegeden a városi hatóság áll a mozgalmal élén; Vásárhelyen a város orsz. képviselője: E n d r e y Gyula dr. buzdít, lelkesít és tart értekezleteket; a vármegyéinkbeli értségek közül különösen a Pusztaszerehez közelebb fekvők egész népvándorlásra készülnek, csak Szentes, a vármegye vezérvárosa nem látszik tudomást venni akarni arról, hogy e vármegye területén a f. hó 27-én egy nagy, magasztos nemzeti ünnep lesz: emlékekkel való megjelölése a szent helynek, hol a honfoglaló ősök első alkotmányos nemzetgyűlésüket tartották, mellyel az ezeréves hazai alapköveit, az idők viharával, vérszeivel dacoló szilárdan letették; — csak Szentes nem akarja érezni azt az erkölcsi kötelességet, mely reá, mint e történeti nevezetességű vármegye székvárosára fokozott mértékben sulyosul; — csak Szentes az, melynek előljárásága, népe — a bekövetkezendő nagy nemzeti ünnepel szemben olyan közönyt tanusít, mondhatnók olyan idegenül viselkedik, mintha erében nem is a honfoglaló ős magyarok, de a Szvatopluk ivadékaiknak vére folydogálna lomhán, megsűrűsödve, epével elkeveredve.

Itt nem észlelni lelkesedést, nem látni semmi mozgalmat, mely a város közönségének minél impozánsabb részvételét célozná, nem tapasztalni jóformán még érdeklődést sem: akárha arról volna szó, hogy valahol az anti-

pódesen készül valami emlékművadás-féle és nem a saját vármegyének szívében.

Szentes vére nem pezdül fel az általános nemzeti örömben; Szentes szíve nem dobban nagyobb a tudatra, hogy annak a vármegyének a területén jelöli meg a nemzeti kegyelet azt a szent helyet, hol őseink az ezer éves hazát törvényesen megalapították, melynek ő a vezérvárosa és amelynek népe előtt épp ezért neki kellene minden honfűi erényekben tündökölnie, világtípuszlopként elül járni; Szentes lelke nem emelkedik fel a köteles erkölcsi magasságba! A mi idegeink nagyon elfásultak már. Csak a nagy h e c c e k, s k a n d a l u m o k, g y a l á z k o d á s o k azok, mik valamelyest felvillanyoznak bennünket, amik iránt még valamennyire érdeklődéssel viselkedünk.

Dicsőség és hála neked, n é p b o l o n d í t ó d e m a g ó g i a, hogy mindez így van s hogy Szentesről elmondhatjuk: ime, egy igazi századvégi város, mely olyan elernyed, akár a legkiéltőbb, legványadtabb rué.

Ti pedig, rendezői a pusztaszerei Á r p á d - ü n n e p n e k, vegyetek be az ünnepi programba egy pontot:

Nagy díszgyalázkodás, főispán-nyársalás és demagóg-vezérmegköszorúzás.

Akkor aztán bizton számíthattok rá, hogy Szentes is ott lesz a pusztaszerei nagy nemzeti ünnepen.

Kórházügy. Szentes város képviselőtestülete holnapi közgyűlésének egyik tárgya: a városi kórháznak és felszerelésének vármegyei kórház céljaira leendő átengedése. Ez ügy tárgyalásra kitűzésével egy igen fontos kérdés jön végre döntés alá: létesüljön-e a vármegyei kórház vagy ne? és ha igen, ugy-e, hogy a szentesi kórház alakuljon át ilyen kórházvá? Kötudomású, hogy Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága a milleniumi alko-

nyeles fejszét a deszkába, ami recsegve hasad kétfelé.

— Ne féljétek, nem marad ebből egy szilánk se. Tüzeltek én nektök, úgy se bírok éjfélt előtt elaludni.

Az embereknek nagyon tetszik ez a jószívűség, és nem győznek magukban hálalokdni az öreg jószágá fölött. Egy nem tudja megállani szó nélkül, oda szól a vén zsványinak:

— De is jól jártunk kenddel, János bácsi, ilyen embőre nem mindig akad az embőr.

— Hiszen csak nem vagyunk jószágok — dörmögi az öreg Hódi és rakja egymásután az összehasogatott fát a lobogó tüzre.

A pléhkályha ropog, a szellős barakban nagy melegség kezd terjengeni, úgy hogy még a subákat is félre lökik magukról az emberek. Az öreg közel hajol a kemence nyílásához, a tűz fénye ráverődik barázdás arcára, ami most fényes lesz és meglátszik rajta a kárörvendezés. Egy darabig nézi a lobogó lángnyelveket, aztán huncutul dűnyögve, bele dalolja a kemencébe régi, betyáros nótáját:

Lóra esikős, lóra,
Szétszaladt a ménes.

Rövid hallgatás után újra hangot ad: — Halljátok... Holnap mérés lész. Hány kubik lött kiásva?

tások sorába vette fel a vármegyei közkórház létesítését is, ezt meg is szavazta és a belügyminiszter e közgyűlési határozatot jóvá is hagyta.

De amilyen köztudomású ez, olyan bizonyos az is, hogy Csongrádvármegye ma még nincs abban az anyagi helyzetben, hogy a maga erejéből egy közkórházat állítsion, beruházzon és fent is tartson; mert erre a 100000 frtot alig tevő kórház-alap távolról sem elég, a betegápolási évi pótdadót pedig teljesen felemészítik a közöltségen idegenben vagy itthon gyógykezelt megyebeli szegények gyógydíjai.

Ilyen viszonyok közt mindenképen szerencsés ötlet volt a Szentes város élén állók részéről, hogy röviddel a megyegyűlés határozata után Szentes város kórházát felajánlották a megyei közkórház céljaira és nem kevésbé szerencsés körülmény az, hogy a város és megye főbbjei közt erre nézve folyt tárgyalások kedvező eredményre vezettek s hogy az átadásra nézve kölcsönösen megállapított feltételeket a vármegye törvényhatósági közgyűlése immár egyhangulag elfogadta.

Ertsük meg jól: nem a vármegye kereste meg a várost, hogy kórházát egy vármegyei közkórház céljaira engedje át; de a város tette a megyének az ajánlatot, kórházát átvételére és igen helyesen cselekedett így, mert míg ezzel egyrészt lehetővé teszi, hogy Szentesen egy, az ujjabbkori orvostudomány és a közegészségügy minden feltételének megfelelő modern közkórház létesüljön végre, addig másfelől meg a várost magát, a kórház átadásával egy igen nagy nyújtól menti fel, ami pénzben kifejezve, több mint évi 5000 frt megtakarítását jelenti a közpénztárnak és ennyivel csökkenését a községi pótdadónak is, — míg a vármegyére az az előny háramlik az egyezményből, hogy meglevő tőkájével és anyagi erejével képes lesz valóra felvaltani a millenium megünneplésére szánt ezt a megyei alkotást.

Ily viszonyok közt nincs kétségünk benne, hogy Szentes város képviselőtestülete, a holnapi közgyűlésen egyhangulag hozott határozattal fogja a városi kórházát a megyei közkórház céljaira átadni.

— Tizenöt — felel rá egy.

— Csak. Az ugyan nem sok. Mi gyűn érte?

— Kevés; — vélekszenek pipaszó mellett az emberek.

— Hát tudjátok, azt akarom mondani, hogy hajnalban jókor felkelünk, aztán, már kinéztünk, van itt egy pár öreg kubik, azokat majd kikészítjük. Így legalább pótolva lész egy kicsit a kereset.

Ez csak amolyan szives ajánlatképen van mondvá, de azért parancsnak veszik a hiszékeny, jószívű emberek és másnap már készek rá valamennyien.

Künn a régi kubikgödör szélén, melyeket félig betemetett száló porral a szél, a novemberi nap verőfényétől Irissen fakadt fűszálon dér csillog, s a vastag pallók, mintha ezüsttel lennének vékonyan behúzva, zuzmárasok. A levegő tiszta, friss, az őszi nap bágyadt sugara megtörik a megfagyott harmaton. Csupa csillogás, fényesség az egész vidék.

A reggel figyelő csendjében elsőbbit is az öreg Hódi lép ki a barak elé és hallgatózik. A hosszú hodajokból elenyésző hang tör ki: a fölébredt munkások zsvaja. Még nem látni embert, oda benn készülődik valamennyi s az urak (mérnökök, munkafelügye-

Halkan mondja, de azért a hangja mélyen rezdül, mint a bőgő húrja.

— Minek az? — kérdezi kelletlenül a legény.

— Hideg lész az éccaka, te fules.

Még nincs hideg, barátságos ősz utója van, de azért a pléhkemencében sir a nedves erdei fa.

— Nem ég ez a komisz fa, ugorj ki egy kurta pallóér.

A zsványvér föllobbantja a régi emlékeket, s ezeknek a hatása alatt mondja utána:

— De bolond vagy! Hát csak nem akarsz mögfygni. — Ne félj, van az uraknak elég. — En mikor ilyen fiatal embőr voltam mint te, nem is vártam, hogy szóljanak.

A legény ledobja magáról a subát és kimegy. A hodjától nem messze fölkap egy kemény pallót és bevonszolja azt. Nem látja senki, az éjjeli őr is benn szunyókál a kunyhójában.

Nagyot kong a száraz palló, amint ledobja a legény a pusztai földre.

— Itt van. Tüzelhet kend.

— Ugy. Látod, mégis csak ügyes legény vagy te — dűnyögi az öreg és hirtelen fölugrik fekhelyéről; bele vágja a hosszú,

Készülődések a pusztaszeri ünnepre.

A vármegye egyes községeiben, Szegeden és Váshelyen egyszerre lobbot vetett a hazafias lelkesedés, kizsán folytak a készülődések, hogy minden város, minden község népe tömegesen vegyen részt a f. hó 27-ki pusztaszeri nagy nemzeti ünnepen és emelni segítse annak úgy dísz-fényét, mint imponzans voltát is.

Az erre mindenfelé megindult mozgalmak után ítélvé, egész népvándorlás lesz a városokból-falvakból Pusztaszer sádjára, melynek tereit az ünnep napján mintegy 20,000 magyar fogja megszállani, hogy hálás kegyelete adóját a honfoglaló hősök, a dicső elődök iránt leróják.

Az egyes helyeken folyó ez ünnepi előkészületekről, valamint az ünneprendező bizottság immár megállapított programjáról, az alábbiakban számolunk be sorrendben:

Szeged részvétele.

Ha sikerül a terv, a melyet Szeged hatósága megbízásából Beck István dolgozott ki, akkor június 27-én, Pusztaszeren, az ezredéves ünnepély alkalmával, az ott egybegyűlő országgyűlés előtt Szeged népe rendkívül érdekesen lesz bemutatva.

A terv szerint, a pusztaszeri ünnepélyen részveszt a felső és alsóvárosi és tanyai gyalog és lovas polgárőrség, Beck Pista polgárőrségi kapitány vezetése alatt.

Kívonul továbbá a milleniumi polgári bandérium.

Alakítanak az alsó- és felsővárosi népies bandériumot, a melynek tagjai árványhajás pörge kalapban, bő szájjú ingben és gatyában, a felsőtanyaiak világoskék, az alsótanyaiak sötétkék apróprtykés lajbjában, vállukon karikás ostorral, sarkantyús csizmában jelennek meg, lovaikon csikóskantárral.

A rendezőség felhívja a tanyai kapitányokat és esküdteteket, hogy a külterületi lakosságot arra lelkesítse, hogy a pusztaszeri ünnepélyen kocsiok családjaikkal együtt, magyaros viseletben, a gazdák különösen bőszájú ingben és gatyában, gombos kis lajbjában, a menyecskék, leányok pedig magyaros pruzlikban, ingvalban, nemzeti szalagokkal díszítve jelenjenek meg.

A banderisták és a polgárőrök sátorbort utnak és a sátrak előtt szolgafára akasztott bográcsokban főzik a húst és cigányzene mellett,

lők) kik a városi emberekhez képest nagyon is korán kelnek itt, — még hajnali álmu-kat alusszák.

Az öreg tömött, szürke füstszalagokat eregett ki az orra alatt fityegő cseréppából s úgy kémleli be szűrős tekintetével a sárguló vidéket. Amint lassan áttekinti a mesz-sze elnyuló rónát, mely régi viharos emlékeket költ a puszták fiának lelkében, s amit most hosszú vonalként szel át a frissen épített töltés — egyszerre sarkon fordul és belöki maga előtt a rozoga faajtót. Nem megy be. Csak az egyik lábával lép a küszöb-fára és kérdő, tompa hangon beszél:

— Gyüttök?

— Gyüvünk — hangzik rá a felelet és egyenkint lépkednek ki a föld emberei.

Mennek a botorkáló öreg után, akinek vállára van vetve az éles ásó, melynek tiszta, fényes vasával játékot kezd a kelő napsugár.

Lenn a kubikgödörnek egészen az alsó végénél, ahol levert apró lépőznak jelölik a munka folytatását, megállnak.

— Ezt a négy kubikot kell fölfriisíteni — szól erőltetett lassúsággal a gödörgazda.

Régi gödrök ezek, melyeket időmúltával betemetett a futó homok, amit szélvihar söpör valahónnan a homokvidékről, s amin azóta már fölburjánzott a paréj is. Az embe-

ősi szokás szerint mutatják be a magyar-tábori életet, a melynek festői képe lebilincselő.

Az ünnepélyen a nemzeti viselet és a nemzeti szín domjánál s aki nemzeti viseletben nem jelenhet meg, kokárdát tűz a mellére.

Sokan a gazdák közül címeres okrokkal vont szekéren jelennek meg. Csikós, juhász és gulyás eredeti viseletükben mutatódhatnak be.

Kulacs, tarisznya és esobolyóval felszerelt csapatok lépik el a pusztaszeri sítot és némi fogalmat adnak az ősi vándorletről.

A banderisták a kunc tábor képet kívánják bemutatni.

A vendégeket dutyinkokban látják el, de célszerű, ha kiki cipőt, húst és kalácsot viszen a szőrtarisznyájában.

A vendégeknél kösieson juthatnak el Pusztaszerre, vagy pedig vonaton Kistelekeig.

Váshely részvétele.

Nagy arányú az a mozgalom, mely társadalmi úton indult meg Váshelyen arra, hogy a város közönsége méltólag legyen képviselve a pusztaszeri ünnepélyen. Vasárnap, f. hó 14-én három értekezlet is tartott ebben a tárgyban a szomszéd városban.

Az ipartestület elhatározta, hogy az ünnepélyen testületileg, zászlók alatt vesz részt.

A gazdasági egyesület szintén testületileg rándul Pusztaszerre és saját tagjaiból egy 30 tagú lovas bandériumot alakít.

Legszélesebb körű intézkedéseket tett azonban az E n d r e y Gyula dr. országgyűlési képviselő kezdeményezésére és meghívására összejött azon értekezlet, mely vasárnap délután 2 órakor ülészet az iparegylet helyiségében s melyen a különböző társaságok és körök voltak képviselve, a kaszinón kezdve, az utolsó népkörig.

Az értekezlet, melynek elnöke E n d r e y Gyula dr. országgyűlési képviselő, jegyzője pedig B i b ó Lajos szerkesztő volt, az elnök indítványára és előterjesztésére egyhangulag és lelkesedéssel kimondta, hogy a pusztaszeri ünnepélyen részt vesz, annak sikere érdekében társadalmi mozgalmat indít, a közönséghez felhívást bocsát kis E n d r e y Gyula elnök megbízta, hogy V a d n a y főispánnal egyetértőleg a kormánytól hasson oda, hogy Váshelytől Mindszentig külön vonatok bocsáttassanak a közönség rendelkezésére, a mindszeri kornal pedig katonai hidatjáró készítsék az átkelés megkönnyítése végett.

Ugyancsak ezen értekezlet felhívta az egyletek képviselőit, hogy az ünnepélyen részt venni akarók névjegyzékét, illetőleg számát mielőbb jelentsék be. Végül a szorosán vett rendezésre

rek összenéznek, mintha kérdezni akarnák egymástól: hogyan kell ezeket fölfriisíteni. Becsületes, munkaszerető emberek ezt meg nem tudják.

Az öreg észre veszi a tekintetökből, hogy nem értik a raffineriáját, közömbös mordul:

— No. Hát nyessétek le egy ásó hosszra a széleit, azután tisztítsátok ki.

Mosoly lebben meg egyiknek, másinak az ajkán erre a szemenszedett csalásra, amit igyekeznek hamarosan el is tüntetni onnan és szó nélkül keményebben hozzá fognak valamennyien a munkához.

A bűn csabit.

— En móg majd gubákat készitök az aljába, aztán szertném látni azt az embert, aki rá meri mondani erre is, hogy nem friss kubik.

Mire leérnek a kubikgödörbe a többi munkások és hozzá kezdenek a verejtékes munkához, akorra már készen van a négy kubik. Csak az öreg motoszkál még lenn a fenéken: illesztgeti a hamis gubákat. Azokat a hosszukás földpúpokot, melyeket a gödrök közepén hagynak az emberek, hogy meg lehessen mérni a kiasott gödör irtartalmát. Ezt nem veszi észre most senki. Különben sem törődik egyik a másik munkájával.

(Vége kör.)

E n d r e y Gyula országgyűlési képviselő elnökléte alatt bizottságot küldtek ki.

A megyebeli községek

Nagyon élénk a közönség érdeklődése a pusztaszeri nemzeti ünnep iránt a vármegye-beli községekben is.

Sóvenyháza népe úgy fogadkozik, hogy csak a beteg marad el a f. hó 27-én az ünnep-ről, Mindszentről, Kistelekről, Sándorfalváról, Csanyról és Felső-Pusztaszerrel szintén nagyobb tömegekkel készül a nép, kivenni részét a nagy millenárius ünnepségből; — ami annyival természetesebb, mert hogy az Árpád-zsombor alapító avatása szombatra, szent. László király napjára esik s ezt vasárnap, majd Péter-Pál, tehát való-jában két ünnepnap követi, mikor elég idő lesz, kipihenni a nagy nemzeti áldomát fáradsámtól.

Emelkedett ünnepi hangulat után aztán annál nagyobb kedveléssel érnek neki a földműves aratásnak, hogy isten áldását, az aranykalászból hulló magot földjéről a csűrbe gyűjtse be.

Az ünnepély programja.

A hivatalos programm is megvan immár állapotban.

E szerint az ünnepelő közönség Pusztaszerre gyűlelkeszik: Kistelekre Budapest és Szeged felől érkező külön és rendez vonatokon s onnan tovább fogatokon az ünnep színhelyére, mely alkalomra a kisteleki vasúti indulóháznak négy kijárata lesz nyitva; — két külön hajón, melyek egyike Szegedről másika Csongrádról indul és Mindszent túlsó partján kikötve, ott várja a vendégek visszazállítását délután hétig; vasúton Szentesről és Váshelyről Mindszentig, onnan a Tiszán átkelven, fogatokon Pusztaszerre; végül fogatokon direkte Pusztaszerre, mely célból a rendező bizottság a földi, mindszeri és algódi révéknél az akadálytalan kompjárat biztosította.

A vendégek közül a budapestieket az őgrófi kastélyban, a szegedieket az uradalom központi épületében, a váshelyieket két árm. társulati őrházban helyezik el. A szentesi hívott vendégek sátrak jutnak, a részvevő nagyközönséget pedig közhelyeként beosztva táboroztatják az e célra kiköszökölt szabad területen.

A Kistelek felől érkező miniszter, főrendiházi és képviselőházi tagok és egyéb vendégek a 3 törvényhatóság bandériumától kísérve, vonulnak fogatokon Pusztaszerre, hol egy e célra épített óriás sátorban előbb Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága tart rendkívüli közgyűlést, mely sátorban több a tödmivéltügyi miniszter és a főispán által meghívott vendégek lakomáznak; majd innen az ünnepelő közönség, a huszrök által szabadon tartott úton az emlékműhöz vonul, hol disszator alól történik az Árpád-emlék alapkövének ünnepélyes felavatása és az egész emlékműnek Csongrádvármegye közönsége gondjaiba átadása.

Az ünnepen közreműködő dalegyleteket és banderilistákat külön sátorban vendélik meg, a népet pedig a szabad mezőn, míg ezonfóli a közönség kényelmi szükségleteiről vendéglői és cukrász sátrakról gondoskodnak, hol pénzért mindenki kaphat ételt-italt. Sőt nagyon valószínű, hogy hölgyek esetleges tömegesebb részvételénél még egy kis parázs táncmultság is kikikeredik a nagy néptáncmultságok mellett.

Egyik legérdekesebb látni valója az ünnepségnek lesz — kétségenkívül — az a sátorbort, melynek felállítását M i k e s Gyula államépítészeti hivatalfőnök kir. főmérnök és R e g d o n Géza kir. mérnök tervezik és rendezik.

A kimerítő, részletes ünnepi program most van szétküldés alatt és legközelebb azt is közöljük egész terjedelmében.

Tanuljunk nyelveket!

A kérdésnek, melyről e pár sort írjuk, nagy aktualitása van. Soha jobbkor meg nem lehetne pendíteni azt a hűrt, amelyet pengetnek minden esztendőben, csak hogy későn. Jön a nyár, az iskolai esztendőnek néhány hét múlva vége lesz, itt az ideje annak, hogy minden apa és anya gondoskodjék gyermeke jövődjéről. A mi egy ideig önként kínálkozik, az később semmi áron meg nem szerzhető s nagyon kicsi mulasztás kell ahhoz, hogy egy idő múlva — kevesebb e vagy több az az idő, az a körülményektől függ — keserves számon-bánon következze rá. Egy emberi életet, mikor még az teljesen a ke-

zünk közt van s az eszünkre van bízva, egyformán könnyű tönkretenni és fölféltetni s a mi a mulasztásokban közrejátszik, az rendszeren egy kis késedelmeskedés. Órák és napok döntenek esztendők felett. Az emberi ész nem stagnál sokáig, a változott körülmények föl-hívják a figyelmet a mulasztásokra, csakhogy rendszeren elkövesse. Akkor már nem lehet segíteni a bajon.

Abban a felfogásban, melyet nálunk sok esetben vallanak a szülők gyermekeik nevelésével szemben, sok hiba van. Különösen nagy baj az a sovinizmus, melynek útját nem választjuk meg helyesen s a helyett, hogy a legnagyobb igyekezettel általánossá tennők a gyermek tudását, korlátozzuk lelkeében az istenadta vágyat is az ismeretek után. Nem beszélünk egyébről — bár szó férne más tárgyakhoz is — csak a nyelvekről.

Megmagyarázhatatlan az az elfogultság, mely nálunk sok, a közönségesnél műveltebb családban is mutatkozik a nyelvek iránt; gyermekeink felnőnek a nélkül, hogy valamit tanulnának az anyjuk nyelvén kívül. Olyan fogékony a lelkük minden iránt, hogy a lehel-tükkel beszívják az idegen szót magukba, ha alkalmuk volna rá — és nem adatik meg nekik ez az alkalom. Előbb tudjon magyarul — azt mondjuk s annyiban igazunk van, hogy tudjon magyarul legelső sorban, legyen test-telül-lelkessel magyar; hanem ott aztán, ahol elvonunk tőle egy eszközt a jövőben való boldogulásra, csupán sovinizmusból, helyre-hozhatatlan hibát követünk el. A mi a gyer-mek fogékony lelkének játék lett volna, az a férfinak keserves munka. Élni, kenyeret keresni csupán, a legtöbb esetben idegen nyelv nélkül is lehet, de magasabba lépni a rendes mértéknél lehetetlen, legalább egy idegen nyelv tudása nélkül. A cél pedig, mi-ker egy gyermek nevelésénél kiindulunk a játék után munkára, nem lehet csupán az, hogy napzámásokot faragjunk a kezünkre bizott erkölcsi lényből, kinek képességeivel még semmiképpen sem vagyunk tisztában, a ki esetleg arra született, hogy egy nemzet vezessen valamely téren s büszkesége legyen a kornak, melyben éli.

Nincs nagyobb akadály valakire nézve az életben, mintha nem tudja megértetni magát mindazokkal, a kikhez valami szava van. Egy nyelvel pedig az lehetetlen. És lehetetlen különösen a mi viszonyaink között. Aztán nem hazugság az a jeles mondas, hogy mindenki annyi világot lát, a hány nyelvet beszél. Miért elzárni hát már előre a jövőd ember előtt azokat az ismeretlen világokat, a melyekhez játszva hozzá juthat egy kis segítségével? Ha valakinek gyenge szemü fia van s nem engedi, hogy a geometriai rajz finom vonásaival megvakuljon, az érthető. Végre is elzár előre egy pályát, soha se lesz mérnök a gyermekből, de fönmarad számára még számtalan életpálya. Ha valaki gyöngye gyermekét óvja attól, hogy megérintesse magát a gazdasági tudás gyakorlati részében, az indokolt. Nem lesz gazdaság soha a gyermekből, de lehet ügyvéd, orvos, mérnök vagy akármí. Hanem amikor valaki egyszerre minden pályán elzárja gyermeke előtt a ha-ladást, az a kötelesség ellen elkövetett hiba — és kegyetlenül megfoszolja magát.

E tárgyról szólva, nem lehet elég kár-hoztatást mondani s eléggé óvni valakit attól a keserű szemrehányástól, a melyet bizonyo-yan elnyer gyermeke részéről, — ha nem is szavakban, csak gondolatban, mikor nem válto-tta be kötelességét a serdülő gyermeknél.

És nincs, határozottan nincs nálunk elég gond fordítva arra, hogy felhasználjuk a gyermekkor fogékonyt az anyelvtanulás nehézségeinek legyőzésére. Erezzük ezt minden téren. Az iskolára bizzuk azt, a mit a családban kellene elvégezni, miután rajtunk, hogy az iskolában hiában reménykedünk. Képtelenség is az, hogy egy tanártól az osztályaiban lévő haromszáz tanuló sajátítson el gramatice egy idegen nyelvet. Ez a tanu-lás való arra, hogy kiközösüljön a nyelv használatában ejtett hibákat s precizitást önt-sön a beszédbbe, de nem arra, hogy megta-nítson beszélni. Egy érettségít tett fiatal em-ber, vagy felső leányiskolát végzett kisasz-sony kenyeret és vizet kér franciául s könyv

nélkül hadarja el Tell Vilmost, de beszélni nem tud franciául vagy németül. Az alapo-kaik erre otthon kell lerakni a családban; ha nem teszik meg a szülők, vége van a tu-dásnak.

Sok, anyagilag és erkölcsileg egyaránt könnyen megoldható eszköz van pedig arra, hogy a gyermeknek anyjái mellett idegen szót is adjunk a nyelvére. Apáink, nagyapá-ink pátriarkális módját találták ki a gyerme-kek nyelvtanulásának. Kieserélték a fiút fiú-val, a leányt leánnyal. A bácskai gyerek ment Szebenbe, a szebeni Bácskába, megta-nultak németül, magyarul és jól volt ez így nagyon. Ez a mód már kiment a divatból, nagy kár érte; de jött helyébe másik, szin-tenor gazdaságos és célravezető. A csere he-lyébe jöttek a német és francia lányok. Csak Parisba, Segesvárra vagy Szebenbe kell irni utánuk, mindig akad egy-egy, a ki szívesen otthagyja a hazáját egy kis becsületet bá-násmóddért s valami kis fizetésért. Peszton-kák, jászotársak lesznek a gyermek mellett s a mellett beoltják a maguk nyelvét. Ne-hány ilyen idegen leánykát ismertünk, nagyrésztük ellen semmi kifogás sem volt, munkás, csendes teremtesek, a kik köszönet-tel veszik a jó szót is, mert rendszeren árva-ságuk, vagy mostoha viszonyaik üldözték el őket hazulról idegen házba.

Ha nem eszerélik ki már az anyák gyer-mekeiket, akkor miért nem folyamodnak tö-megesebben ehhez az életrevaló, másik esz-közöz. A cél az, hogy a gyermek tanuljon játszva — és úgy tanul. S erre vezető esz-köz az is, ha most a szünidőre, mikor itthon is alkalom van rá, mert egy született francia nyelvtanító tartózkodik itt e céltól, a francia nyelv elsajátítására kurzusokat rendeznek. Meg kellene ragadni az ilyen kinalkozó al-kalmat minden családnak, nehogy későre bántódjék utána.

Németszágban útazott néhány magyar, akik azért mentek oda, hogy németül tanul-janak. Ha már ezt a nyelvet elsajátították, Parisba készülnek francia szóra. Persze, ha az olyan könnyen menne egy megcsontosod-tott kemény koponyának, mint a milyen könnyen szedi magába a tudást a gyermek, akkor jó volna. Így azonban csak kiülődnak — és alig van eredménye.

UJDONSÁGOK.

Szentes, 1896. június 21.

— **Személyi hir.** V a d n a y A n-dor dr. főispán, kedves nevével együtt, a f. hó 18-án este hazaérkezett Sze-ntesre, hol előreláthatóan egy hónapot töltenek el, a nyári üdülésre útazásuk előtt.

— **Lapunk legközelebbi száma,** a f. hó 27-ki pusztaszeri nagy nemzeti ünnepre való tekintettel és hogy ez ünnep részletes pro-gramját vidéki előfizetőink is idején megis-merhessék belőle mihez tartásuk végett: ez-úttal kivételesen csütörtök helyett szerda-n reggel, a f. hó 24-én fog megjelenni.

— **Rendkívüli megyeyűlés.** Csongrád-vármegye törvényhatósági bizottsága rendkí-vüli közgyűlést tart a f. hó 27-én, a pusztas-zeri síkon, egy e célra emelt díszes sátorban, a pusztaszeri Árpád-emlék alapkö avatása al-kalmából. A gyűlés egyetlen tárgya: ó fel-sége, a koronás királynak ez ünnepi alkalom-ból a közgyűlésből leendő távirati hódoló üdvözlése. A közgyűlésen — mint értesülünk — H e l f i Ignác, a szegvári kerület érde-mes orsz. képviselője mond ünnepi beszédet.

— **Polgármesteri éves jelentés.** B u r i á n Lajos polgármester most küldte szét a városi képviselőtestület tagjaihoz, az 1895-ik közigazgatási év lefolyásáról megszerkesztett éves jelentését. A terjedelmes jelentést ez-úttal csak futólagosan lapoztuk át. Alaposabb tanulmányozás után kellőképen fogjuk lapunk-ban méltatni is.

— **Városi közgyűlés.** Szentes város köép-viselőtestülete a f. hó 22-én, holnap délelőtti közgyűlést tart a túl a kurcai tanácskozót-teremben. A közgyűlés tárgysorozatából kie-meljük a következő ügyeket: A különböz-pénztáraknak az új pénztári tisztek kezébe történő átadásáról és e pénztárak megvizsgá-lásáról szóló jelentés. — A városi kórháznak vármegyei kózkórház céljaira lenndő átadása tárgyában határozathozatal. — Tanácsí jelen-tés a 6000 frtos ideiglenes kölcsön visszafi-zetéséről. — Miniszteri határozat a mult évi 5000 frtos kölcsön tárgyában. — Jelentés arról, hogy egyes földtulajdonosok a városi határ- és dűlőutakat jogtalanul elfoglaltak. — Jelentés a közpénztár költségvetés szerint való kezeléséről, az 1896. éri I. negyedéről egybeállított naplókivonat megvizsgálásáról. — Végül közéleti kaviárnak F á b i á n T ó t h István árvtári pénztáros jelentése S z a t h m á r y Lajos árvtári helyettes el-lenőr hivatali működéséről. A tárgysorozat — mint látni való — sok igen fontos és nagyérdékű ügyet ölel fel és kívánatossá teszi a képviselőknek a közgyűlésen való mi-nél tömegesebb részvételét.

— **Érettségi vizsgák.** A Szentes városi főgimnáziumban a szóbeli érettségi vizsgák holnap kezdődnek. A vizsgákon G é r e s i Kálmán tankerületi főigazgató elnököl, aki e végből ma érkezik Szentesre.

— **Milleniumi emlék Felső-Pusztaszeren.** Az országos diák-szövetség, mely most tar-totta éves kongresszusát Kecskeméten, a milleniumi programjába felvette Felső-Pusztaszer Árpád halmának emlékkövel való meg-jelölését is, mely halomról különösen a kecs-keméti szeretik állítani, hogy voltaképen ez — és nem a pusztaszeri apátság romja, a hely, hol ezer év előtt Árpád és vezérei a honalapító alkotmánygyűlést tartották. A felső-pusztaszeri ezen emlékkö-felavatás az Árpád halmán tegnap folyt le nagy ünne-p-ségek mellett, melyeknél Kecskemét város volt a vendéglátó gazda, az orsz. diák-szövet-ség pedig az emlékmű költségeinek fedezője. Az ünnepre a szentesi első cigányzenekart is kivitték Felső Pusztaszerre.

— **Kedélyes városi hivatal.** Száll a hir-más szájról-szájra egy Szentes városi közhivatal-ban uralkodó fölöttebb kedélyes állapotrol.

Mi igaz a dologban, mi meg költött? — rövid időn ki fog derülni a titok. Nekünk szá-vahihető benfentes mondta el és tovább adjuk, ahogy hallottuk:

Szentes város egyik pénztári hivatalába két új ember került össze tisztviselőnek. Az egyiket pénztárosnak hivta el oda a k ö z b i z a l o m, a legutóbb lefolyt városi tisztújít-ás alkalmakor, — a másikat meg úgy állította oda — a családai érdekbe bele-szöködött pártérdék helyet-teskedésben. Az egyik pénztáros, a másik el-lenőr. Ki melyik állást foglalja el a v á l a s z t o t t és helyettesített közül? — nem aruljuk el a világ minden kincsest sem.

No hát, a két új ember együtt d o l g o z o t t pár hétig — már aminthogy a tu-dásuk engedte; mikor egyszerre az egyik a ta-nácsost egy beadvánnyal lepte meg, melyben el-mondja, hogy a másik nem t u d s e m m i t, nem ért semmihez és — arra való tekintettel, hogy a negyed év a küszöbön van, mikor a kamatszámításokkal meggyűlik a munka is, meg a baj is: gyors intézkedést kér m á s h e l y e t t e s i t é s i r á n t; — különben nem cselek-veden a tanács: ó a felelősséget a t á r s a t u d a t l a n s á g á é r t nem hajlandó ma-gára venni.

Hát ez pompás kis kollegiális kedélyes-keedés ez jellemző is a szentesi közállapotokra. De az operetti csattanós fordulat még csak ez-után következett.

Mert ahogy a kollegiális veszett

jóakaratra ezt a szívből fakadó megnyilatkozását a *másik* hírül vette, nosza fogta magát és ő is beadványt intézett a nemes tanáchoz, melyben magát sürgősen kéri felmenteni a helyettesítéssel elfoglalt köztisztviselői állás kötelességéig alól, mert az *egyik*, t. i. az ő hivatalnoktársaság rendkívül tudatlan, nem érti a dolgot semmiképpen s így fel, hogy zavarok állanak be a pénzkiszámlálásban; — ő pedig, t. i. a *másik* nem akarja az *egyiknek* a tudatlanságáért a vagyonkáját kockáztatni.

Hogy már most tényleg az *egyik* vagy a *másik* e a tudatlan? ám döntsék el ezt a bölcssek salomonoi ítélettel.

De hogy ilyen kedélyeskedések történnek pénztári hivatalban Szentes város mint aadminisztrációjában — ez mindenekelőtt jellemző a pártira, mely ilyen tisztviselőket rakja meg e hivatalokat.

— **Színészet.** Halmay Imre, egyike a legjelesebb vidéki színgazgatóknak, aki ez idő szerinti szabadtéri színgazgató és akit a multból városunk közönsége is előnyösen ismer, Kispestről, hol most a társulatával működik, arról értesíti lapunkat, hogy — miután a városi tanács Szentesen, augusztus és szeptember hónapokra a szinkört neki engedte át, a jövő hó második felében a társulatával hozzánk érkezik, itt színházi előadásokat tartani. Ha a ma y társulatának kiválóbb tagjai névsorát is közli velünk és ez a névsor feljogosít bennünket a reménységre, hogy az igazi szentesi színi évadban igen élvezetes előadásokban lesz módunk gyönyörködni. Tagjai ugyanis a társulatnak: Arday Ida drámai hősnő, Hamel Aranka szende, Csige Böske naiva, Halmayné primadonna, Serfőzy Zseni, Folténi Ilon énekesnő, Havasi Szidi komika, Ács Irma anya, Csiky László hőszerelemes, Dézsi László bonviván, Ferenczy József baritonénekes, Nagy Gyula tenorista, Eöry Béla komikus, Csige Lajos apa, stb. — kitünő erők, egyike-másika erős oszlopa a magyar színészetnek. S most, Halmay tudósítása után ismét felmerül a kérdés: vajjon tudva, hogy Szentesen augusztus és szeptember az igazi nyári színházi évad és tudva, hogy ez időre egy érdemes színtársulatnak már oda adta a szinkört; a déri városi tanácsot mi a szösz birhatta rá, hogy ennek dacára soron kívül ide rossz társulatot is beboccsáson és ezzel a színészet hitelét rongta?

— **Milleniumi ünnepély Kisteleken.** A kisteleki népkör vasárnap, június hó 21-én, tehát ma milleniumi ünnepélyt rendez, amely iránt nagy érdeklődés nyilvánul. A szegedi vendégeket, akik nagyobb részt a hajnali vonattal utaznak, a Perronon a rendezőség néhány tagja várja fogatokkal, melyeket a célra a község bocsájtott az ünneplők rendelkezésére. Az ünnepély kezdődik a község felső részében levő árnyas erdőben reggel 9 órakor, szabad tábortól misével, fényes papi segédlettel. Mise után kezdődik az ünnepély sorrendje. A rendezőség különösen szívesen fogja látni a vendégeket.

— **Vizsgálat a nagyvendéglőben.** Csak lapunk legutóbbi számában hívtuk fel a rendőrkapitányt, figyelmét arra hogy — ha már igen helyesen, egy egész csomó köztisztviselési és közegészségügyi rendeletet ad ki a községnek a magánfelekkel szemben, — tekintsen körül a városi portákon és különösen a kínai falú régi városháztelken és a városi vendéglő udvarán, épületeiben is, — és ime örömmel vesszük hírét, hogy a főkapitány, megsvélve felszólalásunkat, a f. hó 18-án Lábos Endre dr. kerületi orvos társaságában tényleg vizsgálatot tartott a nagyvendéglőben. E vizsgálat eredménye szomorúan igazolja, hogy valót írunk az ottani tarthatatlan, közveszélyes állapotokról, mert — értesülésünk szerint — a szakvélemény is oda megy ki, hogy ez a vendéglőépület elvonandó a közhatalmától, tehát bezárandó. A vizsgálatok sora azonban ezzel még nincs kimerítve, mert még két vizsgáló bizottság készül

szemügyre venni e városi fertőző telep ron-daságait.

— **Esküdv.** Gilicz e Imre fiatal szabóiparos a mai napon le házasságra Dura Mariskával, Dura György takarékpénztári hivatal-szolga kedves leányával. A polgári házasságkötés előtt, a fiatal pár egyházi beáldása pedig délután lesz.

— **Adjanak ki évadjegyeket.** Több felől érkezett hozzánk felszólalás a városi tanács amaz intézkedése ellen, hogy a f. évben a túl a kurcai ártézi közföldönél beszüntette az évadjegyek kiszolgáltatását. Hát bizony, a tanács ez az üzleti fogása ki is tetszik a közföldön, mert annak a látogató-sága nagyot hanyatlott és különösen a gimnáziumi tanulók nem frekvenciájuk olyan számmal, mint tavaly tették. Nem emelhető ugyan kifogás az ellen, ha a tanács minél több jövedelmet akar valamiben behozni a városnak; de tagadhatatlan, hogy az évadjegyek kiadásának beszüntetése még üzleti érzékre sem vall, mert épp az ellenke-zőt eredményezi annak, amit vele elérni akartak. A nagyközönség érdekében szóla-lunk tehát fel, de a város anyagi érdekében is, amikor a tanácsot felhívjuk, hogy adjon ki ismét évadjegyeket a közföldhöz, mert ez még abban az esetben is szükséges közegészségügyi szempontból, ha egyébként anyagi haszonnal nem járna is. Különösen fontos és szükséges, hogy a tanuló-ijúság ilyen évadjegyeket kapjon.

— **A hódoló bandérium itthon.** Több felől nyilvánult az óhajítás, hogy Csongrád-vármegye hódoló bandériuma, úgy, ahogyan a f. hó 8-ki fővárosi nagy díszmenetben részt-vett, teljes felszerelésében itthon, Szentesen is bemutatkozzék, hogy a közönség is lássa. A közönség e kívánsága ma teljesedésbe megy, mert a hódoló bandérium, a csongrádme gyei nők díszes milleniumi zászlója alatt, ma délután 4—5 óra közt végig fog vonulni a Kosuth utcán. Akik tehát latni óhajtják e díszes bandériumot, ma a jelzett időben ezt az óhaj-tásokat betölthetik.

— **A polgári leányiskola** évrő ünne-pélye nem a város túl a kurcai közgyűlési termében, de az iskola saját helyiségében lesz, a mai napon délután 5 órakor megtartva.

* **A lipiki gyógyfürdő,** mely csudatévő forrásai és kitünő berendezésénél fogva már eddig is kiváló jó hírnévnek örvendett — mint tudósítónk írja — az utóbbi évben nagy és előnyös átalakuláson ment keresztül. A nagy kiterjedésű angol parkban egy pazarfényű gyógyépület emelkedett, mely óriási méreteivel, valamint belső berendezésével és külső pompás kiállításával joggal vetélkedhetik az osztrák-magyar monarchia nagy fürdőinek építkezéseivel. Az impozáns gyógyépület, melynek középső nagy kupolája, valamint oldaltornyai az összes építmények díszét hatalmasan emelik és a környék messze távolára ellátszanak, az egész fürdőépületek fénypontját képezi; a benne levő nagy és gyönyörű gyógyterem mellett stilszerűen épített nagy kávéház, vendéglő és egyéb mellékhelyiségek emeltek. A gyógyteremnek egy része szinpaddá alakítottát, hogy az itt idöző vendégek nemesebb szórakozást és élvezetet találhassanak. Az összes új épületek egész kiterjedésükben villamos világítással lesznek ellátva, melynek utolsó munkálatai most fejeztettek be. A fürdőparknak kibővítése és megnagyobbitása mellett sorakozik az említett új berendezésekhez. A nagy kiterjedésű fasorok, bosquetettek, lugosok, virággyák, angol park mintára készültek és a legkellemesebb hatásuk. Ezen, a tulajdonosok által nagy áldozattal keresztülült modern építkezések, a még épülő és készülő félben levő új szállóval, valamint kibővített fürdőtelepével, méltán emelik Lipiket a híres európai gyógyhelyek színvonalára, úgy hogy a beteg kényelem, komfort és szórakozás mellett nem csak egészségének visszanyerésére használja itt a kúrát eredményesen, hanem az itt töltendő időt kellemesen is élvezheti át.

* **Egészséges és szépséges** ellen nagyot vétezik mindenki, aki kritika nélkül használja a szel-tében-hosszban hirdett és laikusok által aján-lott szépség szereket. E tekintetben Magyar-

országon még nem volt tanácsadó: csak mióta dr. *Jutassy József*, az öszes gyógytudományok tudora és specialista bőrgyógyász külföldi tanulmányai alapján különös szakmájává tette az orvosi *kozmetikát*, csak azóta talál a közönség szak-embert, kihez komolyan és teljes bizalommal fordulhat a *szépséghibák eltávolítása, a bőr ápolása és a szépség megővése* céljából. — A kéz és arcbőr durvasága, tisztatlansága, sepeplő, májfolt, anyajegy, lencse, szemölcs, *bőrvetk* (mitesszer), *pörsevés* (wimmerli), izzadás, hajkorpa, *hajhullás*, kellelten szőrök (*női bajusz és szakál*) stb. nem csodaszerekké minak el, ha-nem csak észszerű orvosi kezeléstől. Ugyisint a szépség megővésének és fentartásának titka is csak a bőr (teint) helyes ápolásában (mos-dás, szappan, arcpor stb. megválasztása) rejlik, ami egyén és kor szerint változó. Dr. *Jutassy Budapest VII Erzsébet-körút 22, rendel 10 —1, 3—5. Levelekre válaszol.*

Irodalom.

Előfizetési felhívás. »Blaha Lujza élete« című díszműre. Nincs Magyarországon művelt ember, a kit Blaháné-nak, a nemzet csalóányának sok dicsőszéggel és viszontagsággal teljes pályafutása ne érdekelne. Szeretik széles e hazában mindenütt a merre csak megfordul: lelkesedés veszi körül úton, útfélen.

Nemcsak írók és művészek, hanem államférfiak, főpapok, képviselők és társasé-lünk előkelőségei mind tele vannak szeretet-tel, rajongással bájos alakjai iránt, a melyeket írásban és képbén örökített meg ez a könyv, hogy maradó emlékül szolgáljon mind-azoknak, a kik őt szeretik.

És mert tudjuk, hogy minden magyar ember szíve feldobog az nevének hallatára, elhatároztuk: országos mozgalmat indítani, hogy a társadalom előkelőségeinek segítségével a róla szóló könyvet minden magyar család asztalára odahelyezhessük.

Midőn tehát e díszművet a közönség nagyrabecsült pártfogásába ajánljuk, kérünk mindenkit: kegyeskedjék hatáskörében e párt-ratlan emlékkönyvre a figyelmet felkeltetni, hogy minél szélesebb körben terjedjen el a »Blaha Lujza élete.«

A műnek ára olyan csekély, hogy azt a legszerényebb viszonyok közt élő polgár is megszerezheti. A több mint 10 ivre terjedő és közel száz gyönyörű képpel díszített könyv ára ugyanis csak 2 forint.

Tisztelettel:

Rózsavölgyi és Társa
és. és kir. udvari zeneműkiadók Budapest, Kristóf-tér 9.

Köszönetnyilvánítás.

A helybeli főgimnázium tanári kara, a nemes tanuló ifjúság, s mindazon rokonok, ismerősök, jóbarátok s megüsztelők, kik felejt-hetlen János nevű tanuló fiunknak folyó hó 16-án végzettségátvételtén megjelentek, s részvételükkel mély fájdalomukat enyhíteni sziveskedtek, fogadják e helyen ls szinté köszö-netünket.

Szentes, 1896. június 20.

Mácsai József és neje.

Elszámolás.

A szentes városi főgimn. szegénysorsú tanulóik milleniumi kiállítási kirándulása javára kibocsátott gyűjtő-íveken a következő ada-kozások folytak be:

8. Csongrádme gyei tp. r. t. 3 f. rt. Szentesi takarékpénztár 10 f. rt. Szentesi Hitelszövet-kezet 15 f. rt. Összesen: 28 f. rt.

9. I. ö v y Mihály VII. o. tanuló gyűjtő-ívén: Özv. Sarkady Antalné 3 f. rt. Veisz Jakab, Mojszik Lajos, Sárdy Mihályné, Vecsernyé, Grabaritsné, Stammer László —1 f. rt. Széll Juli-ánna 60 kr. Lieberth Mihály, L. J. Polatsek Jakab, Nagy József, Dr. Ecsery Lajos 50—50 kr. N. N., 40 kr. Szabó Lajos, N. N., N. N. 30—30 kr. N. N., Rablók, N. N., N. N., N. N., Mikecz Imre, Götzl Illés 20—20 kr. N. N. 2 kr. Összesen: 15 f. rt. 82 kr.

10. M a a s u r g Kornel br. VII. o. tanuló gyűjtőívén: Geröcz Lajos 2 f. rt., Filó János, Hankiss Károlyné, Valentin Gábor, Gömbös László, Gaál Sándor, Joó Károly, Sarkadi

N. Mihályné, öz. Nagy Imréné, N. N. 1—1 frt.
Csató Sándor, N. N., Hufnágel, Dr. Csató Kál-
mán, Petrovics Soma, Sulez Lajos 50—50 kr.
N. N., Vereb István 30—30 kr. Dr. Gözl, Pass
Ferencé, Papp Ferenc, Molnár Géza, 20—20
kr. N. N., Kalpagos Szabó Lajos, Dömsödy
Mihály 10—10 kr. Összesen: 15 frt 70 kr.
Szentesen, 1896. május 30. án.

Dr. Berecz Sándor,
főgymn. tanár.

Népesedési mozgalom.

(1896. június 13-ától június 20. ig.)

Születtek: Papp Julianna, Stammer Ákos,
Balint János, Tajnai Imre, Kovácsik Anna Ka-
rolina, Budai Rozália, Horváth Lidia, Rózsa
Julianna, Szűcs Julianna, Széll Eszter, Németh
Julianna, Kanász Nagy Benjámin, Árvai Eszter,
Árvai Zsuzsanna (ikrek), Bihari Jusztina.

Elhaltak: Mészáros Lidia, 72 éves, agy-
szélhűlés. Rácz János Ferenc, 6 hónapos, bél-
hurut. Lénárt Eszter, 6 éves, hártvas toroklob.
Smidt Mihály, 74 éves, mellhártva-gyulladás.
Mácsai János, 15 éves, véletlenl vízbefulladás.
Liszakovszki István, 67 éves, aggkori végki-
merülés. Kórógyi Borbála, 36 éves, méhrak.
Molnár Farkas Pál, 36 éves, öngyilkosság
akasztás által. Jordán Julianna, 37 éves, ful-
ladás okozta tüdő és agyszélhűlés. Gyomai
Szabó Katalin, 72 éves, végelegyengülés. Szí-
vári János, 39 éves, szívszélhűlés. Nagy Béla,
8 hónapos, tüdőgyulladás. Kanfi Horváth Ju-
lianna, 44 éves, tüdőgümőkór. Hellebrandt
Erzsebet, 88 éves, aggkori végkiemerülés. Balla
József, 5 hónapos, bélhurut. Olasz Gergely,
64 éves, szervi szívhiba. Bazsó Maria, 4 éves,
agyburoklob. Török Imre, 21 éves, tüdővész.

Házasságra léptek: Veitner Sándor Pur-
jecz Gundival, Mikó János Vecseri Juliannával,
Böszörményi János Farkas Zsuzsannával.

Nyitlter.

Krondorfi savanyúvíz.

Stefánia trónörökösne forrás,
kitünő gyógyvíz, 12-8
kedvelt asztali víz.
Szentesen mindenütt kapható.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. MÁTEFFY FERENC.
Társ-szerkesztő: BÁNYALAI LAJOS.

945/v. 1896. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a szentesi kir. bíróság 1896.
évi 5621. számú végzése következtében Kiss
Zsigmond ügyvéd által képviselt *Dresdener
Nähmaschinen cég* javára *Wellisch Gusztáv,
Wellisch Vilmos s neje* ellen 120 frt s jár.
erejéig 1896. évi május. hó 19. én foganatosít-
ott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és
4526 frt 77 krbn becsült bolti cikkekkel
álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.
Mely árverésnek a szentesi kir. bíróság
5991/1896. számú végzése folytán 120 frt
tökekövetelés, ennek 1896. évi márc. hó 20.
napjától járó 6 százalék kamatai és ed-
dig összesen 33 frt 15 krbn bíróság már
megállapított költségei erejéig Szentesen, H.
r. alp. *Wellisch Vilmos* üzletében leendő esz-
közlésére 1896. évi június hó 25. ik napjának
delületi 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a
venni szándékozók oly megjegyzéssel hivat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében
készpénz-fizetés mellett, a legtöbbet ígér-
őnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1896. évi június hó 5. én.
VEGH SANDOR,
kir. bírósági végrehajtó.

1795 t. k. 1896. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróság mint telki
hatóság közhírré teszi, hogy a *Szentesi Vidéki
takarékpénztár* végrehajtatónak *Nótári Pál* és
Nótári Mária végrehajtatást szenvedők elleni 300
frt tökekövetelés és járulékai iránti végrehajtatási
ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi
kir. járásbíróság) területén levő, Szentes község-
ben fekvő, a szentesi 2427. sz. tjkben A. §. 3022
rsz. a. foglalt ingatlanból íj. Notári Pált illető
felérésre, illetve a végrehajtatási törvény 156.
§-ánál fogva az egész haz és udvarra 600 frt-
ban, továbbá a szentesi 2500 sz. tjkben A. §.
3107. rsz. a. foglalt s Nótári Mária Gavoda
Józsefné tulajdonát képező ház és udvarra
616 forintban ezennel megállapított kikiltási
árbán az árverést elrendelte, és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi
június hó 9-ik napján d. e. 9 órakor, ezen
telekk. hatóság épületében megtartandó nyil-
ványos árverésen a megállapított kikiltási áron
alól is eladotni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10 százalékát készpénz-
ben, vagy az 1881. évi LX. t.-cikk
42. §-ában jelzett árfolyammal számított és
az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a.
kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikilt-
dött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c.
170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-
nál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, a kir. járásbíróság mint
telekkönyvi hatóságnál 1896. évi április hó
30 ik napján.

KATKICS, kir. alj. bír.

**Dr. Borotvás Dezsőné Sar-
kady Nagy Eszter** kiadja úgy a
lapistói, mint a fábiáni és mucsiháti
összes szántó és kaszálóföldjeit, a raj-
tuk levő tanyaépületekkel együtt, **f**
évi szt.-Mihály naptól több évre,
haszonbérbe. Közlebbi értesítést
nyerhetni, öz. Sarkadi N. Antalné
úrnónél vagy pedig levél útján, avagy
személyesen a tulajdonosnónél, Makón.

1592 tk. 1896. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróság mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Coln
Ignác és Samu* végrehajtatónak *Forbás Imre*
végrehajtatást szenvedők elleni 66 frt tökeköve-
telés és járulékai iránti végrehajtatási ügyében
a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. bír-
óság) területén levő, Szegvár község és hatá-
ban fekvő, a szegvári 1903. sz. tjkben A. §.
475. rsz. a. foglalt ingatlanból Forbás Imrét
illető felérésre, illetve a végrehajtatási törvény
156. §-ánál fogva az egész haz és udvarra
o. é. 415 frtban; úgy

a szegvári 2063. sz. tjkben A. §. 2474.
rsz. a. foglalt 1332 nsz.-ől nádasból ugyancsak
Forbás Imrét illető felérésre, illetve a vég-
rehajtatási törvény 156. §-ánál fogva az egész
ingatlanra 145 frtban ezennel megállapított
kikiltási árbán az árverést elrendelte és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június
hó 10-ik napján d. e. 9 órakor Szegvár köz-
ség széköpületében megtartandó nyilvános
árverésen a megállapított kikiltási áron alól
is eladotni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az
1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz.
a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban
kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikilt-
dött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170.
§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1896. évi április hó 28.
A szentesi kir. járásbíróság mint telek-
könyvi hatóság. KATKICS, kir. aljbíró.

918/vh. 1896. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság 1896.
évi 3564. számú végzése következtében Dr. Ma-
téffy Ferenc ügyvéd által képviselt *M. Firtel
cég* javára *Wellisch Vilmos* szentesi lakos ellen
135 frt s jár. erejéig 1896. évi március hó 26-án
foganatosított biztosítási végrehajtatás útján le-
foglalt és 442 fitra becsült bolti cikkek és
hazi bútorokból álló ingóságok nyilvános ár-
verésen eladotnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. bíróság
5740/1896. számú végzése folytán 135 frt
tökekövetelés, ennek 1896. évi január hó 20.
napjától járó 6 százalék kamatai és eddig
összesen 38 frt 75 krbn már megállapított
költségek erejéig Szentesen alperes üzletében
és lakásán leendő eszközlésére 1896. évi jú-
nius hó 23-ik napjának d. e. 9 órája határidőül
kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly
megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108.
§-a értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-
többet ígérőnek becsáron alul is el fognak
adatni.

Kelt Szentesen, 1896. évi június hó 10-én.

VEGH SANDOR,
kir. járásbírósági végrehajtó

Haszonbéri hiesztelés.

A szentesi ev. reform. egyháza-
nás határozata folytán az egyház tu-
lajdonát képező kántori tanyaaföld, a
kis-tökei tanyaaföld, a királyásági tanya-
aföld s valamint a város különböző ha-
tár részeiben lévő több rendbeli házi
földek a f. é. szeptember 29-től szá-
mított 6 évre, nyilvános árverésen
haszonbérbe fognak adatni. Minél
fogva felhivatnak a haszonbérleti ki-
vánók, hogy az egyház tanácssterm-
ben kitett árverési feltételeket meg-
olvassa, az ez évi július hó 16-ik
napjára kitűzött árverésen, a bérlet
biztosítására leendő óvadékot ma-
gukkal hozva, az egyház tanácsster-
mében megjelenni szíveskedjenek.

Szentes, 1896. évi június 20.

A gondnoki hivatal.

3—1

Burián Lajos, h. főgondnok.

882/vh. 1896. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság
1895. évi 6539. számú végzése következtében
Kiss Zsigmond ügyvéd által képviselt *Szeg-
vári Takarékpénztár* javára *Goßmann Júlia,
Weinstein Mór, Vihari György és Muszik János*
ellen 150 frt s jár. erejéig 1895. évi szeptem-
ber hó 18-án foganatosított kielégítési vég-
rehajtatás útján lefoglalt és 410 frtba becsült és
Muszik Jánosnal összeirt lovak, kocsik és más
tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés-
en eladotnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbír-
óság 5528/1896. számú végzése folytán 150
frt tökekövetelés, ennek a végzésben jelzett
napoktól járó 6% kamatai és eddig összesen
29 frt 05 krbn bíróság már megállapított
költségei erejéig Szegváron, 6 a tanyán Mu-
szik János lakásán leendő eszközlésére 1896.
évi június hó 25-ik napjának delületi 3 órája
határidőül kitűzték és ahhoz a venni szán-
dekozók oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-
fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron
alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1896. évi június 10.
VEGH SANDOR,
kir. bírósági végrehajtó.

Csongrádvármegye alispánjától.

7815/alsp. 1896.

Pályázati hirdetés.

Szentes rendezett tanácsú városnál üresedésben levő s évi 500 frt fizetéssel egybekötött adóiszti-, továbbá évi 400 frt fizetéssel egybekötött irnoki-, végül évi 300 frt fizetéssel egybekötött joggyakornoki állásra pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen tisztí állások valamelyikét elnyerni kívánják, hogy képesítetttségüket és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket folyó évi július hó 4-ik napjának d. u. 5 órájáig hozzám nyujtsák be.

Szentes, 1896. június 13.

Dr. Csató Zsigmond,

3-2

alspán.

Félszázad óta

kitűnőnek elismert

Arany érem Dr. SICHULSKY. Erdem érem
Pécs 1888. fele Temesvár 1899

Arckenőcs és mosdóvíz.

Ezen készítmények ajánló levelét azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírű és bálmulatos hatású kezezik. Megbízható sikerrel használatnak, szeplő és májfoltok, a forrósgy vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztátalansága ellen. Egy nagy tégely ára 70 kr, egy kis tégely 35 kr. Egy nagy üveg mosdóvíz 1 frt, egy kis üveg 50 kr. Hozzávaló Mandola-korpa szappan 25 kr.

Jolliesante-Crème

bőrfinomító és szépítő szer. Kitűnő hatással bír a bőr finomítása és szépségének előmozdítására, valamint a pattanások s kiütések elűzésére. Egy üveg ára 1 frt 55 kr.

JOLLISSANTE-PUDER

fehér, rózsás és sárga színben.

Kiváló finomsága miatt ajánlható leginkább. — Az arca láthatatlanul tapadva, annak kellemes színt ad. Egy nagy doboz ára 80 kr, egy kis doboz 50 kr.

Jolliesante-Fogpor

legegészségesebb fogpor a fogak tisztítására, odvasodásuk és büzdődésük eltávolítására s megővésére, mely által egyúttal a foghúsról a legjótékonyabb hatást gyakorolja. Egy doboz ára 50 kr.

Joliesante-szappan

már kellemes illatánál fogva is a legkedveltebb toilett-szappan. A bőrt finom és simává teszi, valamint előmozdítja s emeli annak friss, tiszta kinézését. Kívánatra mintadarabok ingyen adatnak. Egy drb ára 40 kr.

HAJ-RESTORER

biztos szer a megöszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 1 frt.

Kapható: Molnár Lipót gyógyszerésznél, mint készítőnél Kassán. Szentesen Gömbös László gyógyszerésztárbán. 20-12

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házászer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták köszvényén, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorla Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házászer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegentént árban majdnem minden gyógyszerertárbán készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.

Bovásztás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódi utasítsa vissza. Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Több mint 50 év óta
sikerrel használtatik!

Az

Eszéki Spitzer-Kenőcs

és az

Eszéki Salvator-Szappan.

Valódi minőségben csakis
mint eddig, ezentúl is
ESZÉKEN, felsőváros

DIENES C. J.-féle gyógyszertárban

készül és megrendelhető.

Szeplőket

és
májfoltokat,
valamint az összes
bőrtisztítálatan
sagokat

biztosan eltávolít

- 1 tégely valódi Spitzer-kenőcs . . . 35 kr.
- 1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz . . . 40 kr.
- 1 darab valódi Salvator-szappan . . . 50 kr.
- 1 doboz valódi lyoni rizspor, három színben 50 kr és 1 frt.
- 1 tégely kézpaszta 60 kr.

Figyelmeztetés!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kérietik a t. közönség csakis Diene-fele eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni. 20-13

Táncitanítás!

Van szerencsénk a t. szülők szives tudomására hozni, hogy a gimnázium torna-termében, a vizsgák befejezése után, úgy aethetikai és társalgási illem-szabályokból mint kör és társas szalón táncokból, egy óra terjedő zártkörű tanfolyamot nyitunk. Különös tekintettel a helyes tartás és mozgásra, lö-tőrekvésünk lesz oda hatni, hogy a

társadalom követelményei tanítványaink részére lehetőleg biztosítottassanak.

Szives megkeresések kéretnek K. Tany Józsefhez, lakik: tek. A r a d i Kálmán úr házában, vagy Neufeld Bélához, lakik: K o n t z Imre asztalos m. úr házában, 264. sz. a. — intéztetni.

Mindkét helyen bővebb felvilágosítás készséggel adatik, d. e. 10-12 óra közt.

Szentes, 1896. június 14-én.

Kiváló tisztelettel:

K. Tany József és
Neufeld Béla,
táncitanítók.

2-2

Gyönyörű minták magánfeleknek ingyen és bérmentve. Gazdag, még soha nem létezett mintakönyvek, szabóknak bérmentve.

ÖLTÖZÉKSZÖVETEK

Pervien és Doszking a magas Kátérnak, előírás szerinti szövete a cs. és kir. hivatalnokgyárakhoz, valamint veteránok, tüzoltók, tornászok, inasgyárak részére; billiard-, játékasztal- és kocsi-húzat szövetei.

Legnagyobb raktár stájer, karintiai, tiroli stb. töltetben úri és női öltözékekhez, eredeti gyári árakon, olyan nagy választékban, amilyen 20 szoros konkurrenciára sem képes nyulni. Legnagyobb választék csakis finom, tartós női gyapjúkermékben a legdivatosabb színekben. Mossakelme, úti pledek 4 fittól 14 forintig, továbbá

szabókelmek (mint újbólés, gombok, tük, cerna stb.)

Arát erő, szolid, tartós, tiszta gyapjúkermék és nem olcsó rongyot, mely a varrásdíjat alig éri meg, ajánl!

Stikarofsky János, Brünnbén,

(az osztrák ipar központja.)

Legnagyobb gyári raktár, 1/2 millió forint értékben.

Alapítottatt 1866-ban.

Szétküldés csak utánvétellel.

Figyelmeztetés! Agensek és házalók a „Stikarofsky-fele árú” cége alatt szokták silány árúkat eladogatni. Nehogy a t. fogyasztó közönség félrevezetessék, ezennel kijelentem, hogy én ilyes egyéneknek semmiféle feltételt alatt sem szoktam árút eladni. 20-19

SZIVATTYUK MÉRLEGEK,

minden neme házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparcélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-fele szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyúk rozsdá ellen véde.

Arjegyzekek ingyen és bérmentve.

legújabb javított rendszerű tizedes, százados és hídmerlegek fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari célokra. Embermerlegek, merlegek házi használatra, barommerlegek.

Commandit-társaság szivattyú- és mérleg-gyártásra.

l. Wallfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

W. GARVENS, Wien,

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

„SZENTES és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA!

FOLYÓIRATOK
KÖNYVEK
ZÁRMÉRLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVÁNYOK

Névjegyek
kézírásos — — 80 forint
aranyozogélyű — — 1 fittal
fittal 100 darab

Kereskedői
Szentesi hárttyak
120 darab készletben

Menyegzői
Báti meglivők, Tánczrendek
Diszokmányok
Szalag-aranyozás

Diszmunkák
több színnyomásban is

RAKTÁRON:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK
KÖTELEZVÉNYEK
ADÓINTŐ.
CZÉDULÁK
JUTÁNYOSÁRBAN

SZÁMLÁK
LEVÉLPAPIROK ÉS
BORITÉKOK
JEGYZÉKEK
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

„SZENTES és VIDÉKE”

SZERKESZTŐSÉGE ÉS HIRLAPKIADÓHIVATALA
(SONNENFELD SÁMUEL ÚR HÁZÁBAN) I. T. 306. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEKET
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.

